

**Thürmer Gyula,
a Munkáspárt elnökének beszéde
(Budapest, 2013. július 6.)**

Barátaim! Elvtársak!
Tisztelt Ünneplők!

Sokan vagyunk ebben az országban, akik tudunk egy titkos jelszót. Elég e szót kiejtened, s tudjuk, ki vagy. Tudjuk, hogy honnan jöttél, tudjuk, hogy merre mégy.

A jelszó: Kádár! E jelszó a mi történelmi választásunk, a mi hitvallásunk, a mi politikánk. Mond a jelszót, és gyere velünk! Mond a jelszót, és harcolj velünk! Mond a jelszót, és töröljük el örökre a kapitalizmust!

Amikor azt mondjuk, Kádár, a szocializmusra gondolunk. Amikor azt mondjuk szocializmus, életünk egy jobb korszakára gondolunk. Igen, éltünk mi már jobban is. Mai életünk minden egyes esztendeje, minden hónapja és napja egyről győz meg bennünket: **Kádár idején jobb volt!**

Barátaim!

24 esztendővel ezelőtt ezen a napon egy ország rezzent össze. Éreztük, tudtuk, most már semmi sem lesz olyan, mint addig. Egy más világ következik.

Hónapok óta, talán évek óta éreztük, hogy ez be fog következni. Csak a vak nem látta: egyre gyorsabban hátrálunk ki a szocializmusból. Új szavakat tanultunk, amiket nem is nagyon értettünk.

Tervgazdaság helyett piacgazdaság. Egypárt-rendszer helyett pluralizmus. Munkás-paraszt hatalom helyett jogállamiság. Szovjetunió helyett Amerika, KGST helyett Európai Unió, Varsói Szerződés helyett NATO. Kádár János helyett Antal, Boross, Torgyán, Orbán és a többiek.

Akinek még volt kételye, illúziója, hogy mi is lesz itt pillanatokon belül, azt kijózaníthatta az MTI július 6-i napi másik híre: a Legfelsőbb Bíróság hatályon kívül helyezte a Nagy Imre és társai ellen 1958-ban hozott ítéleteket... „felmentette az ellenük emelet vádak alól, mivel bűncselekményt nem követtek el.”

Estére kaptunk még egy hírt, ami talán nem tűnt fontosnak, de nagyon is az volt. A büntetés-végrehajtás országos parancsnoka közölte: szabadulnak a börtönökből mind azok, akiket korábban közveszélyes munkakerülés miatt elmarasztaltak.

Megszületett egy új rend, ahol a munka nem kötelesség, de nem is jog. Egy új rend, ahol a pénz minden fontosabb. Fontosabb nemzetnél, embernél, életnél, boldogságnál, mindennél.

Elvtársak!

Kádár János negyedszázad alatt sajátos népi hőssé vált. A hatalom gyűlöli, üldözi, lejárhatja, irtja emlékét, még a sírját sem kíméli. De az emberek mást gondolnak. Az idősebbek tudják, a fiatalok ösztönösen érzik: **Kádár János a XX. század legnagyobb magyar államférfije volt.**

Mit adott nekünk Kádár, mit adott a kádári szocializmus? 32 évnyi békét, nyugalmat, biztonságot, gyarapodást, fejlődést adott a magyar népnek. A magyar történelemnek alig voltak ilyen korszakai. Egy kezünkön meg lehet számolni a királyokat, uralkodókat, akik idején három évtizedig béke, nyugalom, biztonság, gyarapodás és fejlődés volt.

A magyar ipar addigi történelmének csúcsára jutott. Gyárak ezrei jöttek létre. Ezek nem külföldi összeszerelő üzemek voltak, mint manapság. Magyar gyárak voltak, magyar mérnökökkel, magyar szellemi háttérrel. **A magyar munkásnak magának dolgozott, nem azért, hogy a külföldi tulajdonos felesége minden évben új BMW-t vegyen.**

Nemzetgazdaságot teremtettünk. Vállalatok tucatjai emelkedtek a világ vezetői cégei közé, az Ikarus, a Ganz-MÁVAG, a Taurus, a Rába, a MOM és megannyi más.

A magyar munkás élete akkora fordulatot vett, mint még soha a történelemben. Nem kellett megalázó módon munkáért kuncsorogni, mint a Horthy-rendszerben, vagy mint manapság. **A szocializmusban mindenki dolgozhatott. Ez volt a mi társadalmunk lényege: munkát és tisztességes megélhetést mindenkinek!**

A magyar falu ekkor lépett át a feudális középkorból a modern Európába. A mezőgazdaság nagyobb piaccal rendelkezett, mint az Osztrák-Magyar Monarchia idején. A magyar paraszt végre élvezhette munkája gyümölcsét. Házat épített és kocsit vett, öregségére nyugdíjat kapott.

A kereskedelem a mi kezünkben volt, és a haszon is a miénk volt. A legszebb ABC-eket a gyárak mellé építették, hogy a dolgozó ember a legjobbat kapja. Nem voltak bevásárlóközpontok, de volt Skála, Corvin, Úttörő Áruház, volt Röltex, Aranypók, Keravill, Ápisz.

Az útépités az országot szolgálta, s nem a multikat. Az M-7-es autópálya nem azért épült, hogy a külföldi kamionok számára olcsó tranzit ország legyünk, hanem azért, hogy a dolgozó ember gyorsabban jusson le a Balatonhoz.

Felépült évente 100 ezer lakás, és előbb-utóbb mindenki feje felett volt fedél. Senki nem kerülhetett az utcára, senkit sem lakoltattak ki. A társadalom, az állam kereste és megtalálta a megoldást.

Az iskola feladata nem a népbutítás volt, hanem az, hogy képzett embereket adjon az országnak. Az értelmetlen bolognai kaland után az oktatás most oda tér vissza, ahonnan a szocializmusban elindult.

A társadalom ateizmusra nevelt, de a vallásos embert a kutya sem bántotta. Engem is megkereszteltetett a nagyanyám, de senkinek sem lett bántódása belőle.

A cigány megbecsült emberré vált. A cigánynak a bűdös életben nem volt olyan sora, mint Kádár alatt. A putriból tízezzrel költözhetek lakótelepi lakásokba. Életükben először láttak

fürdőszobát, de még WC-t is. Az építőiparban, a mezőgazdaságban munkát kapott. Nem közmunkát, hanem valóságos munkát, amire szüksége volt az országnak.

A zsidónak nem kellett rettegni. Nem volt nyilvános zsidózás, antiszemitizmus. 12 évig jártam a Fazekasba, és 12 évig nem tudtam, hogy ki zsidó az osztálytársaim közül.

Ne szépítsük a dolgokat! A magyar szocializmusnak rengeteg hibája volt. De kell-e szégyenkezelnünk? Nem, barátaim! Nem mindent csináltunk jól, nem minden sikerült. De majd újra csináljuk, és akkor sikerülni fog.

Egyet biztosan tudunk: a magyar szocializmus minden hibája és minden gyengesége ellenére többet adott az embereknek, mint az új magyar tőkés rendszer.

Barátaim!

A tőkés rendszer 24 éve nagy ígéretekkel tévesztette meg az embereket. Használd az eszed, a tehetséged és gazdag leszel! Légy vállalkozó és tiéd a világ! Ne törődj a munkanélküliséggel, mindenki kap segílyt, s abból is meg fogsz élni! Ma már tudjuk: mindez hazugság.

A rendszer a rossz. Nem lehet jó az a rendszer, amely nem tud munkát adni minden embernek.

Nem lehet jó az a rendszer, amely polgárainak egy részét potyautasnak tekinti, és igyekszik szabadulni tőlük.

Nem lehet jó az a rendszer, ahol a törvény, a bíróság a külföldi bankokat védi és nem a saját polgárait.

Nem lehet jó az a rendszer, ahol akár egyetlen embert is ki lehet lakoltatni, és nem segít rajta senki.

Nem lehet jó az a rendszer, amely néhány ezer embernek szupergazdagságot, hatalmat ad, millióknak pedig szuperszegénységet és kiszolgáltatottságot.

Nem lehet jó az a rendszer, ahol négymillió ember havi 60 ezernél kevesebből él meg, és 2000 milliárdja van a 100 leggazdagabbnak.

Nem lehet jó az a rendszer, ahol a demokrácia nem több, mint négyévenkénti szavazás.

Nem lehet jó az a rendszer, ahol idegen érdekekért az egyik háborúból a másikba megyünk.

Barátaim!

Ki képes ma a magyar dolgozók sorság jobbra fordítani?

A parlamenti pártok nem akarják és nem tudják megváltoztatni a lényegét, minden bajuk forrását, a kapitalizmust, a pénz uralmát. Nem akarják, mert maguk is tőkésék, ők ebből rendszerből élnek.

Mesterházy, Bajnai ugyanazt ajánlja, amit eddig is tettek. Engedjük a piacot, az majd mindent megold! Mivel a tőkés gazdaság lényege a pénz, a főszereplő pedig a bank, a bankokat kell megsegíteni. De öltözzünk vörös ingbe, papoljunk a demokráciáról, mert akkor talán nem vesszük észre, hogy becsapnak bennünket.

A szocialisták és a liberálisok kiélvezték az MSZP-SZDSZ 12 éves minden percét. Semmi mást nem akarnak, mint elveszett hatalmukat visszaszerezni. Semmit nem mondanak arról, hogy mi legyen a szegények millióival, a munkanélküliekkel, a devizakárosultakkal. Nem tiltakoznak a kommunista ellenes törvények ellen sem. Semmit sem tesznek. Nem is tehetnek: impotens az egész szocialliberális banda.

Orbán és pártja tudja, hogy korlátozni kell a tőkét, és tesz is érte sokat. De a bankok, a szolgáltatók újra és újra kijátsszák a törvényeket, és ránk rakják a terheket. A Fidesz azt hirdeti, hogy a külföldiek extraprofitjából vesz. A valóságban a külföldiek profitja nem csökkent, a pénzt más címen, de tőlünk veszik el.

A rezsicsökkentés a Fidesz szerint 100 ezer forint megtakarítást jelent a családoknak. Sokszor mondtuk: a rezsicsökkentés jó dolog! A baj az, hogy ez csak egy törvény. Ezt addig lehet megtenni, amíg a szolgáltató nem talál kiskaput. **Mi mást mondunk: vegyük állami tulajdonba szolgáltatókat!**

A magyarországi válságot megoldani csak úgy lehet, ha a tőke hatalmát korlátozzuk, és 24 év után végre adunk a dolgozó embereknek. Vagy megértik ezt a kormányok, és cselekednek, vagy a népharag fogja kikényszeríteni.

Meg kell adóztatni a nagytőkét, a gazdagokat! Vagyonadót kell bevezetni a gazdagoknak! Orbán Viktor felvetette, hogy nem tartja kizártnak a 9 százalékos személyi jövedelemadót. Az egykulcsos adórendszernek van egy alapvető baja. A szegény is ugyanannyit fizet, mint a gazdag.

Ma nem az a kérdés, hogy a szegények nem fizetnek, hanem az, hogy a gazdagok nem fizetnek. Legyen 9 százalék a szegényeknek, 40 százalék a gazdagoknak!

Mi, magyarok évente 214 napot csak azért dolgozunk, hogy az adókat befizessük az államnak. Európában ez a legtöbb! Annak idején a jobbágyok az év jelentős részét a földesúrnak dolgozták, és csak egy töredék ment saját jólétükre. Ma újra itt tartunk. **Több embernek kell munkát adni, és a gazdagokat jobban meg kell adóztatni. Ez a megoldás!**

A parlamentbe be kell engedni a dolgozók képviselőit! Ott kell lenniük mindenütt, ahol az ország pénzét osztják! A gazdagoktól kell elvenni és 24 év után végre adni a dolgozó embereknek.

Elég a külföldi bankokból! A külföldi cégeket meg kell adóztatni! Akik részesei voltak a magyar kirablásának, haza kell zavarni!

Állami „népi bank”-ot kell létrehozni olcsó hitelekkel, kedvező feltételekkel!

A deviza-hitelesek problémájára csak egy megoldás van: az adósságokat le kell írni, érvényteleníteni kell őket, tiszta lappal kell folytatni az életet! Ha a magyar állam szanálja a

bankokat, újabb és újabb pénzekkel segíti ki őket, akkor most segítsen a saját polgárain!
Engedjék el a tartozásokat!

Helyre kell állítani a magyar nemzeti termelést! A munkahelyteremtéshez nem elég az adókat változtatni, beruházások kellene. A magyar kis-és középvállalkozók beruházásai ma a 2000-es év szintjén vannak.

Mikor érti meg a kormány, hogy az ország jövőjét nem lehet a külföldi nagy cégekre építeni? Lakásépítkezési programot kell indítani, a kereskedelmet kell visszaszerezni, a magyar vállalkozót kell támogatni!

Amíg nem mi, magyarok termelünk, amíg csak munkások leszünk a külföldiek gyárában, nincs végleges megoldás.

Harcostársaim!

A dolgozók gondjain csak az segít, ha korlátozzuk a tőkét. A tőkét csak a Munkáspárt akarja és tudja korlátozni, mert mi nem vagyunk tőkésék, nem vagyunk gazdagok. Mi munkások vagyunk, dolgozók, szegények, Az ország, a magyar dolgozó számára a Munkáspárt a megoldás.

A mai Magyarország nem baloldaliakra és jobboldaliakra oszlik, hanem gazdagokra és szegényekre, tőkésekre és dolgozókra. Együttműködésre, közös harcra hívunk mindenkit, akinek nem jó a kapitalizmus. Teremtsünk egy jó világot!

Kövessük külföldi testvéreinket! Törökországban a dolgozók kimentek ki az utcára, mert elégük van abból, hogy a gazdagok egyre gazdagabbak, nekik meg havi 150 euróval kell beérniük.

Brazília dolgozói is harcban állnak. A szociáldemokrata kormány szocializmust ígért a dolgozóknak, és kapitalizmust teremtett: munkanélküliséget, drágaságot, magánkórházakat és magániskolákat. A brazil dolgozók, köztük a kommunista párt tagjai az utcán vannak. Tudják: az az övék, amiért megküzdenek

Barátaim!

Kádár elvtársra emlékezünk ma. Amikor azt mondjuk, Kádár, a szocializmusra gondolunk. Amikor azt mondjuk szocializmus, életünk egy jobb korszakára gondolunk.

Amikor azt mondjuk, Kádár és szocializmus, a holnap közösségi társadalmára gondolunk. Egy jobb világra. Egy jobb világra, amit meg tudunk, és meg is fogunk teremteni.

Éljenek a magyar munkások, a magyar dolgozók!

Éljen a Munkáspárt!

Előre a tőke korlátozásáért, a közösségi társadalomért!